

บทความออนไลน์

บทวิเคราะห์ซีรีส์ Mouse : เรื่องเล่าในเขาวงกต

เริ่มต้นจากศพไม่มีหัว กลายเป็นคดีฆาตกรฆ่าต่อเนื่องสะเทือนขวัญผู้คน เพราะศพที่พบจะไม่มีหัวและถูกสลักตัวเลขไว้ที่สันมือ จนกระทั่งครอบครัวธรรมดาครอบครัวหนึ่งไปเที่ยววันหยุดในช่วงฤดูหนาว ฆาตกรตามพวกเขาไปและสังหารโหดพ่อแม่ ขณะที่ชายคนโตซ่อนน้องชายไว้ในกระเป๋าเดินทางและถูกฆาตกรทารุณอย่างเหี้ยมโหดต่อหน้าน้องชาย ที่ต่อมากลายเป็นพยานคนสำคัญ

เริ่มต้นจากการค้นพบยีนไซโคพาท ยีนที่เป็นเครื่องหมายบ่งบอกว่าคนคนนี้มีโอกาสเป็นฆาตกรฆ่าต่อเนื่อง พลิกไอเดียจากการ profiling พฤติกรรมของคนผู้นำสงสัยเป็นการตรวจที่ชั่วตวงวัดได้ทันที คนที่มียีนนี้มีสองแบบ ถ้าไม่เป็นไอ้โรคจิตนักฆ่า ก็เป็นอัจฉริยะ คนเหล่านี้ฉลาดแต่ไร้อารมณ์ มองเห็นผู้อื่นเป็นเพียงเครื่องทดลอง ไม่รู้สึกสำนึกเสียใจและเห็นการฆ่าเป็นเรื่องสนุก เริ่มจากตรงนี้ทำให้เชื่อได้ว่าถ้าเราสามารถตรวจพบยีนนี้ในทารกแรกเกิด เราสามารถทำแท้งเพื่อป้องกันการเกิดของไซโคพาทได้ สังคมจะสงบสุขและปราศจากฆาตกรฆ่าต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอนี้ถูกปิดตกไปในชั้นของรัฐสภา

ผู้ค้นพบยีนนี้เป็นคุณหมอชาวเกาหลี **ดร.แดเนียล ลี** ซึ่งเขามีเพื่อนสนิทคือศัลยแพทย์ชื่อดัง **ฮันซอจุน** อดีตคนรักของน้องสาวที่ตายไป ตอนนี้นักคุณหมอฮันแต่งงานใหม่ ภรรยากำลังท้องแก่ **ดร.แดเนียล** แวะกลับเกาหลีเลยไปเยี่ยมหา ก่อนจะมารู้ว่า **ฮันซอจุน** ที่แท้คือนักล่าหัว!

ทุกวันนี้แม้จะถูกพิพากษาประหารชีวิต **ฮันซอจุน** ยังสบายดีอยู่ในคุก ในขณะที่อีกตัวละครหนึ่ง **โกมุซึ** เติบโตขึ้นเป็นนายตำรวจ ตัดขาดจากพี่ชายที่ถูก**ฮันซอจุน** ทรมาณจนพิการและกลายเป็นบาทหลวง ยกโทษให้ฆาตกร **โกมุซึ** เก็บความคลั่งแค้นไว้ในใจ หวังว่าสักวันจะฆ่าใครสักคนเพื่อเข้าไปในคุกและสังหาร**ฮันซอจุน** ด้วยมือของตนเอง

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

แล้วก็มีคดีฆาตกรรมฆ่าต่อเนื่องเกิดขึ้นอีก เริ่มจากคดีที่ดูเหมือนจะไม่เกี่ยวข้องกันแต่เกี่ยวข้องกันอย่างยิ่ง ชายคนหนึ่งถูกมัดติดกับเก้าอี้ในสนามมวยที่เขาเป็นผู้ดูแล จุดไฟเผาทั้งเป็น ศพมีสภาพไหม้เกรียม แต่มีนิ้วข้างหนึ่งชี้ไปยังทิศทางของไม้กางเขนและมีใบเป็ลอยู่ในจุดเกิดเหตุ มีผู้หญิงโดนฆ่าหมกไว้ในท่อระบายน้ำ หรือสาวยูทูบเบอร์นักกินถูกฆ่าหมกโรงงุ่น มีข่าวของจากคดีก่อนหน้าปะปนอยู่ในคดีใหม่ๆ มีเหตุให้เชื่อได้ว่าทุกคดีล้วนจัดวางศพในตำแหน่งที่หันไปยังโบสถ์หรือไม้กางเขน

และยังมีคดีของผู้คุมในคุกที่ถูกแทงยับ เอร่างยัดไว้ในกล่องที่เป็นอุปกรณ์แสดงมายากลให้นักโทษดู เหตุเกิดในเรือนจำที่ฮันซอจุนอยู่ และเหยื่อคือ **นาซึกุ** เพื่อนสนิทของ **จงบาริม** ตำรวจท้องถิ่นที่มีงานอดิเรกเป็นการแสดงมายากลเล็กๆ น้อยๆ นี้

จงบาริมเป็นตำรวจท้องถิ่นที่ผู้แสบคือออกตรวจตราความเรียบร้อยและคอยช่วยเหลือชาวบ้านในงานนั้นๆ เขาเป็นคนสุขภาพเรียบร้อยใส่ใจผู้อื่น เขาคอยดูแลเด็กสาว **โอบงอี** ที่เคยมีประวัติเป็นเหยื่อของไอ้โรคจิต เขาสนิทสนมกับยายของเธอที่เลี้ยงหลานโดยลำพังทั้งที่อายุมากแล้ว เขาคอยดูแลทั้งยายหลาน แต่แล้ววันหนึ่งคุณยายก็กลายเป็นเหยื่อของฆาตกรโรคจิตไปอีกราย เขาเองเกือบจะจับฆาตกรได้แต่ก็พลาดไป

เขาขอมีส่วนร่วมกับการสืบสวนของโกมุชิ แม้จะช่วยอะไรได้ไม่มาก แต่เขาก็อยู่เสมอ นอกจากนั้นยังมี **พีตีซเว** ผู้ดำเนินรายการโทรทัศน์ข่าวสืบสวนที่เป็นทั้งผู้ช่วยให้ข้อมูลและขโมยข้อมูลไปออกอากาศ จากหลักฐานและสัญชาตญาณทำให้คดีชี้ไปยัง **ซองโยฮัน** หมอหนุ่มที่ทำงานในโรงพยาบาลใกล้เรือนจำ และดูเหมือนว่า ซองโยฮันก็เริ่มระแคะระคายว่ามีตำรวจสายสืบบ้าเลือดกับตำรวจท้องถิ่นงอๆ กำลังสาวมาถึงเขา เขาจึงได้กลับมาไปสู่เหตุการณ์ชวนช็อกและในทำให้ทั้งจงบาริมและซองโยฮันต้องเผชิญหน้ากันและตายกันไปข้างหนึ่ง

แต่เรื่องทั้งหมดเพิ่งจะเริ่มขึ้นเท่านั้นเอง!

ที่เขียนไปก่อนหน้านี้เป็นเพียงส่วนต้นของเรื่องราวที่ซับซ้อนอย่างยิ่ง ตัวละครที่มากมายอย่างยิ่ง และจำนวนศพที่มากมายยิ่งไปอีก ราวกับว่าเมืองเต็มไปด้วยฆาตกรโรคจิตและเหยื่อ ท่ามกลางการนองเลือด การสืบสวนเชิงซ้อนของตำรวจ และการทำเกินหน้าที่ของสื่อมวลชน ฆาตกรรายใหม่ๆ และความคลั่งวิทยาศาสตร์ของเหล่าแพทย์ ในเกมแมวจับหนูที่มีชีวิตของชาวบ้านเป็นเดิมพัน เราค่อยๆ พบว่าทุกคนเป็นหนูทดลองตัวหนึ่ง ทุกตัวละครเป็นหนู

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

ทดลองของเกมการเมือง และในขณะที่ผู้ชมก็เป็นหนูทดลองที่วิ่งอยู่ในเขาวงกตของเรื่องเล่าในการกำกับของคนเขียนบทและผู้กำกับ

ซีรีส์เกาหลียาวยี่สิบตอน (ที่มีความยาวตอนละ 1- 1.5 ชม.) เรื่องนี้อาจถูกจดจำในฐานะของซีรีส์ที่มีเรื่องเล่าซับซ้อนที่สุดเรื่องหนึ่ง ด้วยการเล่าแบบบอกไม่หมด อาศัยการตัดต่อแบบตัดข้ามข้อมูลบางส่วน เพื่อชักนำให้ผู้ชมไขว่ไขวไปตามทิศทางที่ต้องการเล่า ก่อนจะย้อนมาให้รายละเอียดเพิ่มใน Episode ต่อไปและเล่าใหม่ไปอีกทิศทาง ทำให้ผู้ชมไม่อาจคาดเดา ทั้งเพราะมีข้อมูลไม่มากพอ และเพราะถูกคนทำลากจูงไปทางอื่นโดยพยายามส่งคำใบ้ผ่านฉากที่ไม่เข้าพวกสองสามฉาก แล้วเก็บเกี่ยวมาใช้ผลประโยชน์ต่อไป

แต่เอาเข้าจริงซีรีส์เรื่องนี้กลับมีความน่าสนใจมากกว่านั้น และลูกไม้ของการชักนำผู้ชมไปผิดทางเพื่อจะกลับมาสู่อีกทางหนึ่งก็เหมาะเจาะกันกับข้อเสนอหลักที่หนังต้องการเล่า

แม้ว่าเรื่องจะเปิดตัวด้วยข้อเสนอเกี่ยวกับ ‘ยีนไซโคพาท’ แต่ในช่วงต้นของหนังผู้ชมถูกชักจูงให้สนใจกับคิดว่าใครคือนักล่าหัว และในเวลาต่อมา ก็ถูกเบี่ยงเบนมาสนใจว่าใครคือฆาตกรก่อนที่จะเริ่มต้นเล่าเรื่องหลักจริงๆ นั่นคือชีวิตหลังจากจองบาร์มเข้ารับการผ่าตัดสลับและได้สมองของซงโยฮันเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสมองตนเอง ความทรงจำเริ่มสับสนว่าอันไหนคือความทรงจำของตนและอันไหนคือของที่ยืมมา ใครกันแน่ที่เป็นเจ้าของความทรงจำก่อนจะมีคดีใหม่เกิดขึ้นอีก และเราได้เห็นรูปแบบของการจับผิดตัว ก่อนที่การจับผิดตัวฆาตกรจะเกิดขึ้นจริงเมื่อหนังเฉลยปมว่าใครกันแน่ที่เป็นฆาตกรตัวจริงและเปิดเผยประเด็นหลักของหนังว่า ทั้งหมดที่เล่าไปนั้นจะเป็นเพียงการทดลองชนิดหนึ่งในเรื่องที่ใหญ่กว่านั้นซึ่งแน่นอนนำมาสู่หัวข้อที่หนังนำเสนอไว้ตั้งแต่ต้นเรื่อง

ADVERTISEMENT

คือเรื่องของการทำหน้าที่แทนพระเจ้าในการตัดสิน

ว่าใครสมควรมีชีวิตอยู่และใครที่สมควรตาย

หนึ่งในข้อโต้แย้งที่มีมายาวนานของมนุษยชาติคือข้อโต้แย้งที่ว่าด้วย ธรรมชาติ (Nature) กับ การเลี้ยงดู (Nurture) ฝ่ายหนึ่งเชื่อว่ามนุษย์นั้นจะเป็นอย่างไรถูกกำหนดไว้แล้วโดยธรรมชาติ โดยพระเจ้า โดยพรหมลิขิต โดยพรสวรรค์ หรือให้ใหม่กว่านั้นก็คือโดยพันธุกรรม โดย DNA ในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อว่า มนุษย์เกิดมาเป็นผ้าขาว การเลี้ยงดู ของพ่อแม่ ลมฟ้าอากาศ การขัดเกลาทางสังคม หรือสิ่งที่เขาได้เรียนรู้ หรือพรแสวงต่างหากที่จะก่อรูปตัวตนของเขาขึ้นมา

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

ข้อถกเถียงอันยาวนานนี้เคยให้ผลทางปฏิบัติอย่างสุดโต่งมาแล้วทั้งสองขั้ว ในฝั่ง nature เคยมอบดอกผลอันน่าสะพรึงภายใต้โครงการ Nazi Eugenics ในสมัยสงครามโลกครั้งที่สองที่มีทั้งการจับเอาบรรดา คนพิการ ผู้ป่วยทางจิต ผู้ป่วยโรคลมชัก ไปขัง ไปทำหมันและฆ่า ในอีกทางก็ทำการคัดเลือกสายพันธุ์ของชาวอเมริกัน และอารยันที่เชื่อว่าเป็นสายพันธุ์ที่ดีของมนุษย์(ในสายตานาซี) ให้จับคู่ผสมพันธุ์ออกลูกหลานที่เป็นนายพันธุ์ที่แข็งแกร่งและสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นประชากรนาซีขั้นหนึ่ง และเช่นกัน เราต้องไม่ลืมว่าวิธีคิดเช่นนี้และทฤษฎีการคัดเลือกตามธรรมชาติของ **ชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin)** นั้น แม้จะโดยไม่ได้ตั้งใจ แต่ก็ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของการล่าอาณานิคมและการเหยียดเชื้อชาติที่ยังคงมีมรดกตกทอดจนถึงปัจจุบัน

ในอีกฟากฝั่งการเชื่อมั่นใน Nurture ก็เคยสร้างความทุกข์ระทมใหญ่หลวงให้กับบรรดาเด็กที่เกิดมามีสองเพศ (intersexion) เพราะด้วยข้อจำกัดความรู้ทางการแพทย์และ อคติที่มีต่อการรักเพศเดียวกัน ผลักดันให้พ่อแม่ที่มีลูกสองเพศต้องเลือกเพศให้กับลูกผ่านการผ่าตัดและกินฮอร์โมนเด็กหลายคนเติบโตมาพบว่าเพศที่พ่อแม่เลือกให้ไม่ตรงกับเพศสภาพของตน ความเชื่อว่าการเลี้ยงดูจะสามารถเอาชนะธรรมชาติได้ ทำให้ใครหลายคนต้องสูญเสียความสุขทางเพศ ถูกตัดต่อวัยวะเพศ หรือแม้แต่มีชีวิตอย่างทุกข์ทรมานอันเป็นผลสืบเนื่องจากยาและฮอร์โมนที่ใช้ในการแปลงเพศ

และในหนังสือเรื่องนี้ เราอาจบอกว่าการทำหน้าที่แทนพระเจ้าเริ่มจากการฆ่าต่อเนื่องของนักล่าหัวที่พยายามจะเอาชนะความคิดเกี่ยวกับ Nature ของดร.แดเนียลที่เชื่อว่าการเป็นไอ้โรคจิตเป็นสิ่งที่อยู่ในพันธุกรรมของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ถูกลิขิตมาตั้งแต่เกิดเป็นสิ่งที่อยู่ในธรรมชาติ ในขณะที่อันซอจุนพยายามทดลอง ‘ผ่าตัดเปลี่ยนสมองคน’ การล่าของเขาจึงเป็นทั้งความเพลิดเพลนใจในฐานะนักล่า ไฮโคพาธ และในฐานะของหมอที่พยายามทำลาย Nature ด้วยการทำให้เชื่อว่า ธรรมชาตินั้นสามารถเอาชนะได้ เราสามารถเอาชนะของฆาตรกรโรคจิตใส่ในคนธรรมดา แล้วเขาก็กลายเป็นฆาตรกรโรคจิตได้ และทำในทางตรงกันข้ามก็ได้เช่นกัน

การณ้กลายเป็นว่าคนที่สมาทาน Nurture กลับเป็นคนที่เชื่อใน Nature ที่สุดอย่าง **ชเวดองชิน** นักการเมืองหญิงที่พยายามพิสูจน์ทฤษฎียีนไฮโคพาธ เธอและองค์กร OZ ของเธอเฝ้าติดตามเด็กสองคนที่มียีนนี้ นั่นก็คือ ซองโยอัน และ จองบาร์มอย่างเงียบๆ เธอรู้ว่าแม่สองคนสลับลูกกันเพื่อให้มันใจว่าในอนาคตหากเด็กออกอาการของไฮโคพาธต่างฝ่ายจะสามารถมีกำลังในการฆ่าลูกของอีกฝ่ายโดยไม่สำนึกเสียใจ แต่เด็กสองคนแคโตมาเป็นเด็กแปลกๆ ไม่ได้เป็นไฮโคพาธอย่างที่เธอคาด ขนาดที่ว่าครอบครัวของคนหนึ่งถูกฆ่ายกครัว เด็กก็ยังเติบโตมาอย่างปกติ จนในที่สุดชเวดองชินต้องตัดสินใจกระตุ่นสัญชาติญาณไฮโคพาธด้วยการมอบที่อยู่ของชายที่เป็นคนฆ่าแม่ของบาร์ม เขาจึง

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

เริ่มปลดปล่อยสัญชาตญาณการฆ่าออกมา กล่าวให้ถูกต้อง ดูเหมือนการเลี้ยงดูจะมีชัยเหนือธรรมชาติ และการกระตุ้นของเธอคือรูปแบบหนึ่งของ Nurture ที่ทำเพื่อจะพิสูจน์ความถูกต้องของ Nature นั้นเอง

**กล่าวถึงที่สุดเราจึงบอกได้ว่า ข้อถกเถียงระหว่าง nature vs. nurture
จึงไม่ได้เป็นเพียงคู่ตรงข้ามที่ขัดแย้งกันหากมีความเป็นการเมืองอย่างยิ่ง
และฟังกันอย่างยิ่งขึ้นกับว่าฝ่ายใดจะเลือกวาทกรรมแบบใดมาอ้าง**

เรื่องน่าสนใจคือหากพระเจ้ายืนหนึ่งในตำแหน่งของ Nature และมนุษย์อยู่ในตำแหน่งของ Nurture ตอนจบของหนังได้ขยายขอบเขตของการถกเถียงออกไปอย่างน่าสนใจ ถ้าเราตั้งต้นว่ายินไซโคพาทเป็นสิ่งทีพระเจ้ามอบให้มา และบาริรมเคย์ร้องขอต่อพระเจ้าให้ช่วยเขาจากสิ่งนี้แต่ได้รับการปฏิเสธด้วยความเงี้ยบงั้น การฆ่าของเขาในเวลาต่อมาจึงเป็นการฆ่าเพื่อต่อต้านศาสนาและพระเจ้า ทั้งการจัดท่าทางให้ชี้ไปยังไม้กางเขน ไปจนถึงการเลือกฆ่าผู้ที่ไม่ยอมอ่อนข้อต่อบาปเจ็ดประการ หากในอีกทางการฆ่าของเขาก็ถูกกระตุ้นจากการเลี้ยงดูและทดลองโดยองค์กรลับที่ต้องการให้เขาเป็นฆาตกรให้ได้เพื่อพิสูจน์ว่าเกิดเป็นฆาตกรก็ต้องเป็นฆาตกรจนแล้วจนรอด มองในแง่นี้ การผ่าตัดสมองของฮันโซจุนเลยกลายเป็นสิ่งที่ทำลายที่สุดทั้งต่อ Nature และ Nurture

เราอาจบอกได้ว่าถึงที่สุดในตอนท้ายนั้นพระเจ้าชนะ ไม่ใช่เพราะเรื่องของยีนไซโคพาทถูกพิสูจน์ แต่เพราะจงบาริรมเหลือแต่พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นเพื่อน ที่ให้อภัยบาปของเขา ขณะที่โลกที่เหลือไม่เป็นไปตามนั้น มนุษย์เปื้อนบาปทุกคนยินดีที่จะให้เขาตายในฐานะฆาตกรโรคจิต มากกว่าเหยื่อของการทดลอง เราบอกได้ใหม่ว่านี่คือการพิสูจน์ว่า Nature (ยีนไซโคพาท และพระเจ้า) อยู่เหนือ Nurture

หากในอีกด้านหนึ่งกฎหมายทำแท้งเด็กทารกที่มียีนไซโคพาทก็ผ่านสภา (สมเป็นเกาหลีใต้จริงๆ) ในแง่นี้มนุษย์ก็เลือกเอาชนะพระเจ้าโดยการทำตัวเป็นพระเจ้าเสียเองด้วยการกำหนดว่าเด็กคนไหนที่สามารถเกิดได้ มนุษย์ใช้ nature มาตอบสนอง nurture ของสังคมเช่นเดียวกันกับที่เขวดองชินทำในทางตรงกันข้าม พระเจ้าจึงอาจไม่ได้เป็นผู้ชนะในท้ายที่สุด

ที่ยิ่งกว่านั้นคือหนังทำให้ ทุกคนเป็นฆาตกรโรคจิตอย่างเสมอหน้ากันหมด โคมูชีฆ่าของโยฮันจากความเข้าใจผิด โอบงอีช่วยปกปิดความลับของจงบาริรมเพราะความรัก พีติชเว็ทช่วยปกปิดเพราะอดีตของตนเอง ทุกคนตัดสินใจตามความรู้สึกความเข้าใจที่ตนมี ต่างคนต่างเป็นหนูที่วิ่งในเขาวงกตของนักการเมือง ที่อยู่ในเขาวงกตของพระเจ้า ผู้ซมกัเป็นหนูทดลองในเขาวงกตของการตัดต่อที่กลับตีเป็นร้าย ฆาตกรโรคจิตฆ่าเด็กในตอนหนึ่งเป็นเพียงไอ้บ้าฆ่าแมวใน

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

ตอนถัดไป หมอนักฆ่ากลายเป็นเหยื่อที่น่าสงสาร ด้วยข้อมูลที่จำกัด เราทุกคนล้วนมือเปื้อนเลือด หลังจากมือเปื้อนเลือดเราแค่ต้องให้ใครสักคนที่จะโยนความผิดให้ เพื่อให้เราได้มีชีวิตต่อไปข้างหน้าได้

Mouse อาจจะมีบทสรุปที่เศร้าและชวนกระอักกระอ่วนใจในคำถามที่ว่ามนุษย์จะเอาชนะพระเจ้าได้หรือไม่ เราต้องยอมจำนนหรือต่อต้านสิ่งที่ถูกลิขิตมาแล้ว และการต่อต้านของเรานั้นจะเป็นการต่อต้านเพื่อยอมรับ หรือต่อต้านเพื่อต่อต้านกันแน่ เราต่างจะเป็นแค่หนูทดลองที่เพียงหาทางออกที่ถูกต้องจากเขาวงกตที่ที่ถูกสร้างขึ้น หรือเราจะเริ่มต้นตั้งคำถามว่าทำไมมันจึงมีเขาวงกตตั้งแต่แรกกันแน่

ที่มา <https://thematter.co/thinkers/mouse-series-analysis/144541>

[#เราจะฝ่าวิกฤตไปด้วยกัน](#)

[#SocialDistancing](#)

[#สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม](#)

หรือ <http://arit.npru.ac.th/>

<http://www.npru.ac.th/>

